ἐν ᾧ γὰρ ἡδεῖα γίγνονται, εἴ τις ἢ σωπή- A ter. alij enim iucundi efficiuntur, si quis
σης· αἱ δ' ἡδυδοῦς ἡδεῖαι, οἷον κυνηγία, καὶ πᾶσα sit assuefactus: alij statim iucundi sunt, vt
θηρευτική· ὅπου γὰρ ἁμιλλα, ἐνταῦθα καὶ venatio, & tota ferarum insectatio. Vbi e-
νίκη ἔστι. διὸ καὶ ἡ δικαιικὴ, καὶ ἡ ἐριστικὴ, ἡ- nim certamen est, ibi etiam victoria est.
δεῖκε τοῖς εἰθισμένοις καὶ δικαιφόροις, καὶ πο- Quare & iudicialis, & contentiosa disputatio iucunda est iis, qui assuefacti sint, & potentes sint. Et honor, & gloria est inter iucundissima, quia oritur phantasia cuique, se talem esse, & probum. Idque magis, cùm id affirmant illi, quos existimat vera
λὺ μᾶλλον ὅταν φῶσιν, οἷς αἴεται δίκαιον εἶναι. B dicere. Tales autem sunt, vicini magis,
τοιοῦτοι δ' οἱ ἐγγὺς μᾶλλον τοῦ πόρρω· καὶ οἱ quàm longinqui, & familiares & noti, & ciues, quàm externi, & præsentes, quàm futuri, & prudentes, quàm imprudentes: & multi, quàm pauci. Verisimilius enim est vera dicere eos, quorum commemorati sunt, quàm contrarios. quoniam illorum, quos aliquis valde contemnit, vt puerorum aut belluarum, non curat honorem, aut existimationem, ipsius scilicet existimationis gratia. Sin autem, propter aliud aliquid. Et amicus est inter iucunda. Nam & amare iucundum est, quia nemo amans vini est, qui non gaudeat vino: & amari iucundum. Phantasia enim etiam ibi est, adesse sibi bonum, quod omnes cupiunt, qui sensum habeant. Amari verò est, charum esse ipsum per se. Et suspici iucundum est, quia ea in re honor adhibetur. Et adulatione permulceri, & adulator res iucunda est, videtur enim admirator, & videtur amicus, qui adulator est. Et eadem agere sæpe iucundum est. Consuetum enim iucundum erat. Et permutare iucundum est. naturæ enim accommodatum est permutare. Nam idem semper exuperantiam efficit constituti habitus: vnde dictum est, Permutatio omnium dulcis. Ob id enim etiam ea, quæ temporis spatio fiunt iucunda sunt, tum homines tum res. Permutatio enim ex præsenti est. Simul verò etiam rarum est, quod fit temporis spacio. Et discere, & admirari iucundum est plerunque. Nam in admiratione cupiditas est. Quare admirabile excitat cupiditatem. At in discendo, in eum, qui naturalis est, statum erigimur. Et benefacere, & beneficium accipere, est inter iucunda. Nam beneficium accipere est consequi ea, quæ cupiunt. At benefacere est habere, & excellere, quæ ambo appetunt. Et, quoniam iucundum est, quod valet ad benefaciendum, corrigere iucundum hominibus est proximos. Et inchoata perficere. Et quoniam tum discere iucundum est, tum admirari, etiam talia, necesse est, vt iucunda sint, quod imitatione expressum est, vt pictura, & statuaria, & poetica,

θηρίων, ἀφρόνων, καὶ πολλοὶ ὀλίγων· μᾶλλον γὰρ
εἰκὸς δίκαιον εἶναι τοὺς εἰρημένους, ἢ τοὺς ἐναντίους· C
ἐπεὶ ὧν τις πολὺ καταφρονεῖ, ὥσπερ παιδίων
ἢ θηρίων, οὐδὲν μέλει τῆς τούτων τιμῆς ἢ
τῆς δόξης, ἀυτῆς γε τῆς δόξης χάριν· ἀλλ'
εἴπερ δὲ ἄλλο τι. καὶ ὁ φίλος τῶν ἡδέων· τό, τε
φιλεῖν ἡδὺ· ἡδεῖς γὰρ φίλοινος, ὁ μὴ χαίρων
οἴνῳ καὶ τὸ φιλεῖσθαι, ἡδὺ· φαντασία γὰρ καὶ ἐν-
ταῦθα τῶν ὑπαρχόντων ἀυτῷ τὸ ἀγαθὸν ἕῃ, οὗ
πάντες ὀρέγονται· ἀναγκαῖον δὲ τὸ ἀγαθὸν ἕῃ, οὗ
πάντες ὀρέγονται· τὸ δ' ἀγαθὸν ἕῃ ἀυτῷ δ' ἀυτόν. καὶ τὸ
θαυμάζεσθαι, ἡδὺ, δι' ἀυτὸ τὸ θαυμάζειν, καὶ τὸ
κολακεύεσθαι, καὶ ὁ κόλαξ, ἡδύ· φαινόμενος
γὰρ θαυμαστὴς καὶ φαινόμενος φίλος ὁ κό-
λαξ ὢν. καὶ τὸ ταυτὰ πράττειν πολλά-
κις, ἡδύ· τὸ γὰρ συνήθες, ἡδὺ ὡς. καὶ τὸ
μεταβάλλειν, ἡδύ· εἰς φύσιν γὰρ γίγνεται με-
ταβάλλειν· τὸ γὰρ ἀυτὸ, ἀεὶ ὑπερβολὴ ποιεῖ
τῆς καθεστώσης ἕξεως· ὅθεν εἴρηται, μεταβολὴ
πάντων γλυκύ· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὰ διὰ χρόνου
ἡδέα ἐστὶ, καὶ ἄνθρωποι, καὶ πράγματα· μετα-
βολὴ γὰρ ἐν τῷ παρόντος ἐστὶν· ἅμα δὲ καὶ
σπάνιον, τὸ διὰ χρόνου. καὶ τὸ μανθάνειν, D
καὶ τὸ θαυμάζειν, ἡδύ, ὡς ὀλίγου τοῦ ἐν ᾧ
γὰρ τῷ θαυμάζειν, τὸ ὀρεκτικὸν μαθεῖν ἐστὶν·
ὥστε τὸ θαυμαστὸν, ὀρεκτικόν· ἐν ᾧ τῷ
μανθάνειν, εἰς τὸ κατὰ φύσιν καθίστασθαι. καὶ
τὸ εὖ ποιεῖν, καὶ τὸ εὖ πάσχειν, τυγχάνειν ἐστὶν ὧν ὀρε-
τὸ ἀγαθὸν γὰρ εὖ πάσχειν, τυγχάνειν ἐστὶν ὧν ὀρε-
γόμεθα· τὸ δ' εὖ ποιεῖν, ἔξειν καὶ ὑπαρχειν, E
ὧν ἀμφότερον ἐφίεται, διὰ δὲ τὸ ἡδὺ εἶναι τὸ
εὖ ποιητικὸν, καὶ τὰ ἐπανορθοῦν ἡδὺ τοῖς
ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ πλησίον, καὶ τὸ τὰ ἐλ-
λειπῆ ὀλοκληρεῖν· ἐπεὶ δὲ τὸ μανθάνειν
τε ἡδὺ, καὶ τὸ θαυμάζειν, καὶ τὰ τοιαῦτα,
ἀνάγκη ἡδέα εἶναι, τό, τε μεμιμημένον, ὥσπερ
γραφικὴ, καὶ ἀνδριαντοποιία, καὶ ποιητικὴ·